03/11/2019

Το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής Ε’ Λουκά

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: (Λουκ. 16, 19-31)

Πρωτότυπο Κείμενο

«Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ

ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται».

Νεοελληνική Απόδοση

« Είπε ο Κύριος: Κάποιος άνθρωπος ήταν πλούσιος, φορούσε πολυτελή ρούχα και το τραπέζι του κάθε μέρα ήταν λαμπρό. Κάποιος φτωχός όμως, που τον έλεγαν Λάζαρο, ήταν πεσμένος κοντά στην πόρτα του σπιτιού του πλουσίου, γεμάτος πληγές, και προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου. Έρχονταν και τα σκυλιά και του έγλειφαν τις πληγές. Κάποτε πέθανε ο φτωχός, και οι άγγελοι τον πήγαν κοντά στον Αβραάμ. Πέθανε κι ο πλούσιος και τον έθαψαν. Στον άδη που ήταν και βασανιζόταν, σήκωσε τα μάτια του και είδε από μακριά τον Αβραάμ και κοντά του τον Λάζαρο. Τότε φώναξε ο πλούσιος και είπε: «πατέρα μου Αβραάμ, σπλαχνίσου με και στείλε το Λάζαρο να βρέξει με νερό την άκρη του δάχτυλού του και να μου δροσίσει τη γλώσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ’ αυτή τη φωτιά». Ο Αβραάμ όμως του απάντησε: «παιδί μου, θυμήσου ότι εσύ απόλαυσες την ευτυχία στη ζωή σου, όπως κι ο Λάζαρος τη δυστυχία. Τώρα λοιπόν αυτός χαίρεται εδώ, κι εσύ υποφέρεις. Κι εκτός απ’ όλα αυτά, υπάρχει ανάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέλουν να διαβούν από ‘δώ σ’ εσάς να μην μπορούν• ούτε οι από εκεί να περάσουν σ’ εμάς». Είπε πάλι ο πλούσιος: «τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι του πατέρα μου, να προειδοποιήσει τους πέντε αδερφούς μου, ώστε να μην έρθουν κι εκείνοι σ’ αυτόν εδώ τον τόπο των βασάνων. Ο Αβραάμ του λέει: «έχουν τα λόγια του Μωυσή και των προφητών· ας υπακούσουν σ’ αυτά». «Όχι, πατέρα μου Αβραάμ», του λέει εκείνος, «δεν αρκεί• αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σ’ αυτούς, θα μετανοήσουν». Του λέει τότε ο Αβραάμ: «αν δεν υπακούνε στα λόγια του Μωυσή και των προφητών, ακόμη κι αν αναστηθεί κάποιος από τους νεκρούς, δεν πρόκειται να πεισθούν».

Σχολιασμός

Μέσα από το σημερινό Ευαγγέλιο, μπορούμε να παρατηρήσουμε πως η λανθασμένη

διαχείριση του πλούτου αποβαίνει ολέθρια για τον άνθρωπο. Ο πλούσιος της παραβολής νόμισε ότι τα αγαθά που είχε ήταν απόλυτα δικά του, γι’ αυτό και τα κρατούσε τόσο εγωιστικά. Τα πλούτη του έγιναν τείχη πανύψηλα, που τον εμπόδιζαν να επικοινωνεί με τους συνανθρώπους του και κατά συνέπεια με τον ίδιο τον Πλάστη του. Η φιλαργυρία γίνεται «ρίζα πάντων των κακών» (Α΄ Τιμ. 6, 10) και απ’ αυτή τρέφονται οι αναρίθμητες παραφυάδες των άλλων παθών, όπως της φιληδονίας, της σκληροκαρδίας και της αλαζονείας. Μήπως όσα προαναφέρθηκαν σημαίνουν πως όσοι κατέχουν χρήματα πολλά ή περιουσία είναι εκ προοιμίου καταδικασμένοι για το «πύρ το εξώτερον»; Όχι βέβαια! Ο ίδιος ο Αβραάμ, που αναφέρεται στην παραβολή, είχε πλούτο πολύ, αλλά τον διαχειρίστηκε σωστά με την απλοχεριά και τη φιλοξενία του, όχι μόνο σε γνωστούς αλλά και αγνώστους. Στις μέρες μας παρατηρούμε πως πολλές οικογένειες αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες, εξαιτίας της κρίσης που έχει επηρεάσει την παγκόσμια οικονομία και των απολύσεων ή των τραγικών μειώσεων του ημερομισθίου που αυτή συνεπάγεται.

Στη διπλανή μας πόρτα ίσως κάποιοι βιώνουν το δράμα του Λαζάρου. Ας μη μιμηθούμε τον πλούσιο της παραβολής. Ας προσπαθήσουμε, έστω και στο ελάχιστο, να μοιραστούμε μαζί τους ό,τι ο Θεός μας εμπιστεύθηκε. Και αυτό ας το κάνουμε με χαρά: «ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός (Β΄ Κορ. 9,7)».